

**Jacques Maritain, Éléments de Philosophie.** II. L'ordre des concepts. 1. — Petre logique. (Logique formelle). Paris, 1923.

Profesor Katoličkog Instituta u Parizu J. Maritain nakan je izdati svoje Elemente u sedam svezaka. Naslovjeni je svezak drugi, nakon prvoga (već u 6. izdanju): Opći uvod u filozofiju. Ovaj drugi svezak predleži samo u prvom svojem dijelu (Formalna logika), dok će drugi dio biti Materijalna (veća) logika. Iza ovog drugog dijela objelodaniti će Kritiku, koja je po njegovom shvaćanju sastavni dio (za jedno sa Ontologijom i Teodicejom) Metafizike. U rasporedu svezaka dolazi Metafizika na 5. mjestu, a 3. i 4. mjesto ustupljeno je Kozmologiji i Psihologiji, te napokon 6. i 7. svezak donosi Etiku i Historiju filozofije.

U objašnjenju samog naslova treba znati, da je u ovoj knjizi provedena analiza ili raščlanba one razumske tvorine, koja je zapravo instrumenat znanstvenog našeg saznavanja, a to je doumak (raisonnement). Dakako da je ova misaona tvorina kompleksna, pa zato će formalna logika prethodno razmotriti i ove sastavne elemente, koji konstituiraju samu funkciju doumljivanja. Kod Male logike (Logica minor) dolaze u obzir samo formalni uvjeti t. j. ona pravila, po kojima je doumak korektno ili valjano konstruiran (u tome je njegova forma ili pravilna dispozicija). Ta je nauka predmetom Aristotelovih Analitika protera; zato su ju i zvali skolastici »resolutio prioristica«.

Drugi dio logike t. zv. Velika Logika raspravljaće o materijalnim uvjetima doumka t. j. o samom

sadržaju s obzirom na njegovu potpunu izvjesnost (nužnost, istinitost). I tu će dakako biti iznajprije govora o pojmovnim sadržajima (universalia!), te o sudovima, a napokon o ispravnom dokazivanju (obrazlaganju). Ovakova je analija bila predmetom Aristotelovih Analitika histera; i otuda kod skolastikâ naziv »resolutio posterioristica«.

Maritain nas više ispunja posebnim očekivanjem, nego da bismo već sada (iza 2. sveske) mogli stvoriti definitivni sud o njemu. Didaktički je upravo savršen, možda i suviše skrupulozan u marginalnom konceziranju teksta. Kako odgovara glavnom naslovu (Elementa) i piščevoj namjeri, knjiga je kao udžbenik u osnovnim pitanjima jasna i pregledna, vodeći čitaoca po sigurnom utreniku, a bez ikojeg zastranjanja u sporedna mišljenja. Tek je zanimivo dočekati Veću Logiku, a osobito Kritiku, kojom se istom zaplovi u otvoreno more filozofije. Sačekati je dakle, da se ovdje ogleda filozofska snaga J. Maritaina. Z.

**J. Donat** S. J., Logica et Introductio in Philosophiam christianam (Oleniponte, Innsbruck 1922.); Ontologia (1921.); Psychologia (1923.).

Objavljajući ovo 4. i 5., ispravljeno i uvećano izdanje, ne zalazimo u detaljno kritičko ocjenjivanje već zato, što su Donatova djela izrađena kao udžbenici, koji su i predobro poznati. Znači opetovati prve i posve ispravne kritike, da je Donat kao pisac skolastičkih udžbenika prvorazredan; a time se hoće istaknuti jasnoća prikazivanja, pouzdanost nauke i uvaženje savremenog razvitka filozofije. Donat se